

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 11.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на
прокурора Балев, като разгледа дело номер **7793** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

9

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен
акт[ЕИК]/23.02.2012 година,потвърден с Решение №1363/11.06.2012 година на
Директор на Дирекция” ОУИ”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен
акт.Твърди се,че ревизионният акт е издаден в нарушение на процесуалните правила и
задължителни указания на Изпълнителен директор на НАП [населено място],
издаден е при неизяснена фактическа обстановка и необосновано е отказано право
на данъчен кредит по всички фактури от всички доставчици. Сочи се още,че същият
е издаден и в нарушение на материалния закон.Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен
при условията на чл.137, ал.7 АПК, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и управление на
изпълнението” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7
АПК, се представлява от юрисконсулт Б., редовно упълномощен,който оспорва
жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Балев,изразява становище за неоснователност на

предявената жалба.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние,е видно,че жалбоподателят е действащ с основен предмет на дейност подробно посочен в Удостоверението и се представлява от П. А..

Със Заповед №848/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- С. П. Г. Г. е назначена за държавен служител на длъжността-Началник сектор- орган по възлагане, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 254.14/17.12.2010 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място]

Г. А. П. е преназначен от длъжността старши инспектор по приходите на длъжността Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С.,считано от 01.01.2011 година.

Със Заповед № РД-04.01/04.01.2010 година Директор ТД на НАП- С. наредил функциите на компетентен орган по издаване на Заповеди за възлагане на ревизии и за определяне на компетентен орган да се изпълняват от изрично изброени служители, измежду които и П. Г. Г. на длъжност- Началник сектор- орган по възлагане.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1107484/24.06.2011 година, П. Г. Г. на длъжност- Началник сектор при ТД на НАП- С. възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] определила състава на ревизиращия екип- Г. А. П. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител екип и И. Стокова С. на длъжност- инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода-29.07.2010 година -31.05.2011 година ,срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 19.07.2011/ видно от приложената на лист 156 от делото разписка.

С нова Заповед за възлагане на ревизия № 1111877/17.10.2011 година, органът, възложил ревизията- П. Г. Г. определила нов срок за завършване на ревизията на [фирма]- до 19.11.2011 година.

На 05.12.2011 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № 1111877/01.09.2010 година, с който определи да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС за периодите ,подробно посочени в него.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-1111877/08.12.2011 година, органът,възложил ревизията- П. Г. Г. определил Г. А. П. за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма]

Ревизионният доклад е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект 27.12.2011 година.

Заповедта за определяне на компетентен орган е връчена на управителя на жалбоподателя на 19.03.2012 година.

На 10.01.2012 година, управителят на ревизирувания данъчен субект депозирал молба до ревизиращия екип да бъде продължен срокът за представяне на писмено възражение срещу съставения ревизионен доклад .

С Решение № 1200072/17.01.2012 година , орган по приходите ,включен в състава на ревизиращия екип продължил срока за представяне на възражение ,определен с РД до 09.02.2012 година.

На 23.02.2012 година, Г. А. П. на длъжност- Главен инспектор по приходите издал обжалвания ревизионен акт № 23111877, с който установил задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС за периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният кат е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирувания данъчен субект на 19.03.2012 година.

На 06.04.2012 година, ревизирувания данъчен субект депозирал жалба срещу издадения ревизионен акт до Директор на Дирекция” ОУИ”.

С Решение №1363/11.06.2012 година,Директор на Дирекция”ОУИ” потвърдил обжалвания ревизионен акт.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

По делото бе назначена съдебно- счетоводна експертиза, но поради невнасяне на депозита от страна на жалбоподателя същата бе заличена.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №230000877/23.02.2012 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С. Г. А. П.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-град-Началник-сектор”Ревизии”,в Дирекция”ДОК”на ТД на НАП- С.- П. Г. Г. със Заповед №К1111877/08.12.2011 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето- Г. А. П. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор,че лицето П. Г. Г. заема длъжността- Началник сектор- орган по възлагане/ а и по делото се съдържат писмени доказателства, установяващи този факт.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви. В тази насока,абсолютно неоснователен е доводът на жалбоподателя, че ревизионният акт е немотивиран.

При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално- правните разпоредби. Ревизионното производство е първо.Неоснователен е доводът на жалбоподателя,че

при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в посока неизпълнение на указанията на Изпълнителен директор на НАП. На първо място, в хода на ревизионното производство органите по приходите са предприели и извършили всички необходими процесуални действия относно доставчиците ,но само двама от тях са намерени на посочените адреси за кореспонденция и са представили исканите документи и писмени обяснения. Преобладаващата част от доставчиците не са намерени на посочените адреси за кореспонденция и жалбоподателят не може да обори/ да представи надлежни и години доказателства за реалността на доставката/, доказателствената сила на Протоколите за извършени насрещни проверки, които според разпоредбата на чл.50 от ДОПК са официални документи, които се ползват с обвързваща доказателствена сила за извършените от и пред органите по приходите действия. Нещо повече дори, нито в хода на ревизионното производство ,нито в хода на съдебното жалбоподателят представи доказателства, които да оборят извода на органа по приходите ,че липсват реално осъществени доставки- дори съдът назначи съдебно- счетоводна експертиза ,но поради невнасяне на определения депозит, същата бе заличена. Наред с това, органите по приходите са удължили срока за представяне на възражение срещу съставения ревизионен доклад, но и след изтичането му, жалбоподателят не е представил никакви доказателства в подкрепа на тезата си , че са налице реални доставки по фактурите. Процесуалното бездействие на жалбоподателя не може да доведе до незаконосъобразност на издадения ревизионен акт,защото никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение- това е основен принцип в правото.

При издаването на ревизионния акт, органът по приходите е спазил и материално-правните разпоредби.

От събраните доказателства е видно ,че доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя три данъчни фактури с №136/30.07.2010 година с предмет стока с данъчна основа 5000 лева и ДДС в размер на 1000 лева, №139/31.07.2010 година с предмет на доставката стока с данъчна основа 50010.6 лева и ДДС в размер на 10 002.12 и фактура с № 205/28.10.2010 година с предмет на доставката стока с данъчна основа-58 153.96 лева и ДДС в размер на 11630.79 лева. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като за целта са извършени две посещения и поставено съобщение на Таблото за обявления и в Интернет по реда на чл.32 от ДОПК и до изтичане на срока, представител на доставчика не се е явил и не е представил никакви доказателства ,посочени в искането. Нещо повече дори- на жалбоподателя е връчено допълнително Искане за представяне на доказателства ,съпровождащи фактурите, но такива не са представени ,нито в хода на ревизионното ,нито в хода на съдебното производство. Наличието на фактури само по себе си, не води до реално осъществена доставка, защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие.Последното представлява факт от обективната действителност, с настъпването на който правната норма предвижда пораждането на определени правни последици.Обстоятелството ,че този доставчик е включил процесните три фактури в Справките декларации за съответните данъчни периоди, не може да доведе до реално осъществена доставка. Следва да се отбележи , че е и по стария, и по новия ЗДДС въпросът за реалността на доставката е от съществено значение за признаване правото на данъчен кредит, възникващо при

кумулятивно наличие на визираните в закона предпоставки, а отсъствието на която и да е тях, води до отказване право на данъчен кредит. И в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство, жалбоподателят чрез бездействието си не представи доказателства за кадровата, техническа и материална обезпеченост на този доставчик, позволяваща му да осъществи процесните доставки ,приемо- предавателни протоколи по доставките, с какъв произход са и за чия сметка са транспортирани, кой е предходен доставчик, и с оглед на това съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези три процесни фактури в размер на 31 632.91 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя три данъчни фактури с № 511830.07.2010 с предмет стока, с данъчна основа 45 000 лева и ДДС в размер на 9000 лева с предмет услуга, №513/31.07.2010 година с данъчна основа 55 500 ДДС в размер на 11100 лева с предмет услуга и № 641/06.10.2010 година с данъчна основа 56454.6 и ДДС в размер на 11290.9 лева с предмет - стока. В хода на ревизионното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на имейла на доставки. В предвидения срок , този доставчик , не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори ,приемо-предавателни протоколи, и изобщо доказателства за реалност на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, каква е услугата, този доставчик разполага ли с необходимата техническа,материална и кадрова обезпеченост,позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези три процесни фактури в Справката декларация в Дневника за продажбите, само по себе си не води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка,издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това, съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези три процесни фактури в общ размер на 31 390 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактура с № 234/04.08.2010 година с данъчна основа 26 389, ДДС в размер на 5277.8 лева с предмет закупена стока, № 236/09.08.2010 година с ДО-22 827 и ДДС в размер на 4565.4 с предмет закупена стока, №239/11.08.2010 година с ДО -21 862 и ДДС в размер на 4372.4 с предмет закупена стока, № 241/13.08.2010 година с ДО 20 688.2 и ДДС в размер на 4137.64, № 243/16.08.2010 година с ДО 19 979.4 и ДДС в размер на 3995.88 лева, № 248/20.08.2010 година с ДО № 21433 и ДДС в размер на 4286.6, № 250/23.08.2010 година с ДО №19180.8 и ДДС в размер на 3836.16, № 252 от 25.08.2010 година с данъчна основа 20025 и ДДС 4005 лева, № 254/27.08.2010 година с данъчна основа-20150 и ДДС в размер на 4030 лева -всички с предмет закупена стока и две фактури с предмет доставка на строителни материали с № 334/08.10.2010 година с ДО 50 160 и ДДС в размер на 10 032 лева и № 338/13.10.2010 година с ДО № 24 976 и ДДС в размер на 4995,2 лева. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на имейла на доставчика. В предвидения срок , този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори ,приемо- предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от

кого, за чия сметка е извършено транспортирането, какви строителни материали са доставени, как са платени, къде са съхранявани, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези процесни фактури в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе си не води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури в общ размер на 53534.08 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 1130/03.08.2010 година, № 1133/05.08.2010 година, № 1135/06.08.2010, № 1137/09.08.2010 година, № 1139/11.08.2010 година, № 1141/13.08.2010 година, № 1145/17.08.2010, № 1148/19.08.2010 година с предмет стоки и строителни материали. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на имейла на доставчика. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори, приемо-предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези процесни фактури в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе си не води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури в общ размер на 5354.08 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 2..088/09.05.2011 година с данъчна основа 150 000 лева и ДДС в размер на 30 000 лева и № 2.089/11.05.2011 година с предмет 140 000 лева и ДДС в размер на 28 000 лева с предмет на доставката наем. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК на доставчика. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори, приемо-предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, какво се е наемало, къде и как, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези процесни фактури в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе си не води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури в общ размер на 58 000 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя две данъчни фактури с № 3..87/02.02.2011 година с ДО № 9000 и ДДС в размер на 1800 лева и № 3..88/14.02.2011 година с данъчна основа 11000 лева и ДДС в размер на 2200 лева с

предмет на доставката Ш. изделия. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на имейла на доставчика. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори, приемо-предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, какви са шоколадовите изделия, къде и как са доставени и от кого, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези процесни фактури в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе си не води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури в общ размер на 4 000 лева.

Между доставчика [фирма] и жалбоподателя е сключен Договор от 15.03.2011 година, по силата на който доставчикът- изпълнител поел задължение да изготви дизайн, редакция, предпечатна подготовка и печат на рекламни материали-рекламни флайери, тираж 40000 бройки, рекламни плакати в тираж 200 000 бройки, рекламни листовки в тираж 400 000 лева и рекламно фолио за външна реклама върху автобуси 11 броя, договорено е възнаграждение в размер на 700 000 лева, платимо след представяне на поръчката и подписване на приемо-предавателни протоколи. Този доставчик е издал в полза на жалбоподателя четири фактури с № 199/01.04.2011 година с данъчна основа 120 000 лева и ДДС в размер на 24 000 лева, № 208/05.04.2011 година с данъчна основа-82 000 лева и ДДС в размер на 16 400 лева, №219/07.04.2011 година с данъчна основа 100 000 лева и ДДС в размер на 20000 лева, №237/15/04.2011 година с данъчна основа 115 000 ДДС в размер на 23 000 лева. В хода на ревизионното производство този доставчик е представил част от исканите доказателства- граждански договори за наети лица, приемо- предавателен протокол от 19.05.2011 година, удостоверяващ, че жалбоподателят е представил сравнителен материал за изработването на рекламните материали. Обстоятелството обаче, че този доставчик е представил граждански договори за възлагане на работата по договора, само по себе си не води до извода, че тези лица посочени в гражданските договори, притежават необходимата квалификация за осъществяване на доставките. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство, се представиха доказателства за това какви рекламни материали са изготвени- флайери, плакати, листовки, рекламно фолио, липсват доказателства за наличие на печатарска техника и изобщо за материална обезпеченост у доставчика, позволяваща му да осъществи доставките, липсват доказателства за реално изработени и предоставени на жалбоподателя рекламни материали, приемо- предавателни протоколи, липсват доказателства за разплащане по доставките, кога и как са извършени плащанията по процесните фактури. Наличието на договор и издадени данъчни фактури, не могат и няма как да доведат до реално осъществена доставка, тъй като за да възникне право на данъчен кредит, е необходимо доставчикът да разполага с техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките, а по отношение на този доставчик, такива липсват, при което органът по приходите съвсем законосъобразно е отказал право на данъчен кредит по тези фактури в размер на 83 400 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя една фактура с №118/31.03.2011 година 11 889.90 лева и ДДС в размер на 2377.98 лева с предмет закупено гориво- дизел. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е

намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на имейла на доставчика. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори, приемо-предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тази процесна фактура в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе и сено води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази процесна фактура в общ размер на 2377.98 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя 44 данъчни фактури с предмет закупено гориво и покупки на стоки с обща данъчна основа 746 319.84 лева и ДДС в размер на 149 263.97 лева. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на имейла на доставчика. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори, приемо-предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, експедиционен документ, приемо-предавателен протокол, къде жалбоподателят и доставчикът са съхранявали полученото гориво, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези процесни фактури в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе и сено води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури в общ размер на 149 263.97 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури -42 на брой с обща данъчна основа 565 157.88 лева и ДДС в размер на 113 031.59 лева с предмет на доставката- горива, бензин, масла, антифриз, захарни изделия, безалкохолни напитки и алкохолни такива. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори, приемо-предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, експедиционен документ, приемо-предавателен протокол, къде жалбоподателят и доставчикът са съхранявали полученото гориво, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези процесни фактури в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе и сено води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът

по приходите е отказал право на данъчен кредит в общ размер на 113 031.59 лева.

Доставчикът СФТЛИ- Н."ЕООД е издало в полза на жалбоподателя 8 броя данъчни фактури с обща стойност- Данъчна основа 171 184.14 лева и начислен ДДС в размер на 34 236.83 лева с предмет на доставката- гориво. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. В предвидения срок , този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори ,приемо- предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, експедиционен документ, приемо-предавателен протокол, къде жалбоподателят е съхранявал полученото гориво,този доставчик разполага ли с необходимата техническа,материална и кадрова обезпеченост,позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези три процесни фактури в Справката декларация и в Дневника за продажбите, само по себе и сено води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази процесна фактури в общ размер на 34 236.83 лева.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя 4 броя фактури с № 53/31.08.2010 година с данъчна основа 9996.8 лева и ДДС в размер на 1999.36 лева с предмет на доставката- получена услуга, №60/30.09.2010 с данъчна основа 6000 лева и ДДС в размер на 1200 лева с предмет- транспортна услуга,№90/27.01.2011 година с данъчна основа 35 600 лева и начислен ДДС в размер на 7120 лева №91/31.01.2011 година с данъчна основа -65 896.8 и ДДС в размер на 13 179.36 лева с предмет строителни материали. В хода на ревизионното производство този доставчик е представил част от исканите документи в това число и Лиценз за осъществяване на международен автомобилен превоз на пътници. Нито в хода на ревизионното ,нито в хода на съдебното производство, жалбоподателят представи доказателства за това има или разплащане по фактурите, пътни листове, маршрут и график на пътуванията, регистрационен номер на превозното средство, с което са се осъществили доставките, с какво превозно средство е извършен превозът, справка за счетоводното им отразяване, във връзка с кои продажби са, къде и как се съхраняват транспортните средства, с които се е осъществил превозът, чия собственост са те, кога и по какъв начин е осъществена услуга, как е платена. Жалбоподателят отново чрез бездействието си не може да обори извода на органа по приходите за реално осъществена доставка. Наличието само на фактури и договор, не може да обуслови реалност на доставката, защото фактурата е първичен счетоводен документ, които отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие.С оглед на това, съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури.

Законосъобразно органът по приходите е установил задълженията по ЗДДС в размер на 736 064.63 лева ,ведно с дължимата лихва за забава.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира обжалвания ревизионен акт за законосъобразен,отговарящ на условията за редовно действие, което предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 15 524 лева.

Съдът констатира ,че жалбоподателят не е внесъл следващата се държавна такса по

сметката на АССГ в размер на 50 лева ,което предпоставя осъждането му да я внесе.
Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен
съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт[ЕИК]/23.02.2012 година,потвърден с Решение №1363/11.06.2012 година на Директор на Дирекция” ОУИ”.

. ОСЪЖДА [фирма] ГР.С. да заплати на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОУИ”ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА15524 лева.

ОСЪЖДА [фирма] ГР.С. да ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКАТА НА АССГ СУМАТА ОТ 50 ЛЕВА- ДЪРЖАВНА ТАКСА.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: